

пено: видишъ, отведнѣжъ се спрѣли да види, какво пиу-моли като макара по скалитѣ на планината. Стѣдъ дълго дирене, най-послѣ очитѣ му се спиратъ на едно малко птиче, косто, разпѣрило крилата си, се катери бърже — бърже по отвѣснитѣ скали, сжщо като нѣкоя котка по дрѣвесата, кога я подгони куче.

Тази малка птичка се нарича *стѣнолазъ*. Тя е отъ рода на катерливитѣ птички, къмъ които спада и нашия шаренъ *кълвачъ*. Тя безстрашно гледа на заморения пжтникъ, който съ голѣма мъжа се е възкачитъ на тѣзи високи и голи скалисти върхове, които сж най-милото жилище на това птиче.

Стѣнолазѣтъ живѣе само по голитѣ скали на Алпийскитѣ планини. И колкото по-голи сж тѣ, толкова по-често може човѣкъ да види по тѣхъ стѣнолаза. Твърдѣ рѣдко се забѣлѣзва тази птичка между високитѣ и гъсти трѣви, що сж обрастнали между върховетѣ на тѣзи планини. Тя отива тамъ само тогасъ, когато има малки, за да имъ търси мушици. Прѣзъ другото врѣме тя живѣе по скалитѣ, като снове ту нагорѣ, ту надолу. Ако стѣнолазѣтъ отъ върха на скалата забѣлѣжи на джното на дола нѣкой паякъ, той се спуща като стрѣла надолу и го улавя. Слѣдъ първата жертва той се изкачва нагорѣ и чака нова плячка. При пълзението си по скалитѣ стѣнолазѣтъ внимава само да не нарани главата си. Когато пълзи на горѣ, главата му стои право напредъ, а кога пълзи надолу, обръща я назадъ.

Като гледа човѣкъ какъ бърже се катери стѣнолазѣтъ по скалитѣ, би си помислилъ, че той се пързали по гладкъ ледъ.

Стѣнолазѣтъ се храни съ паяци и други насѣкоми. Съ тънкия си кълвунъ той хваща насѣкомитѣ тѣй здраво, както държатъ здраво малкитѣ клѣщи на часовникаря дребнитѣ части на часовника.